

INDONEZJA
(Republika Indonezji)
Stosunki gospodarcze z Indonezją.

1. Informacje ogólne

Powierzchnia:	1 910 931 km ²
Ludność:	ok. 284,4 mln (2025)
Podział administracyjny:	państwo wyspiarskie położone w Azji Południowo-Wschodniej – na Archipelagu Malajskim, 17 508 wysp, w tym główne: Sumatra, Jawa, Sulawesi, Małe Wyspy Sundajskie, częściowo – Kalimantan.
Religia:	islam (86,1% - największy kraj muzułmański na świecie), protestantyzm (5,7%), katolicyzm (3%), hinduizm (1,8%), buddyzm (1,0%) inne (2,4%).
Grupy etniczne:	Jawajczycy (40,6%), Sundajczycy (15%), Madurowie (3,3%), Minangkabau (2,7%), Betawi (2,4%) oraz ludność pochodzenia chińskiego (3%) i malajskiego
Stolica:	Dżakarta/ Ibu Kota Nusantara
Ustrój:	Republika prezydencka
Waluta:	rupia indonezyjska (IDR)
Głowa państwa:	Prezydent Prabowo Subianto (jednocześnie szef rządu), od 20 października 2024
Ambasador Indonezji w Polsce:	Pan Agus Heryana, chargé d'affaires a. i.
Ambasador RP w Indonezji:	Pani Barbara Szymanowska

1. Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

Wyszczególnienie	2021	2022	2023	2024	2025
PKB całkowity (w mln USD)	1119,2	1320	1370	1400	1444
PKB (na 1 mieszkańca w międzynarodowych dolarach) PPP	13160	14690	15830	16540	1763
PKB (wzrost w %)	3,2	5,3	5,0	5,0	4,9
Inflacja (w %)	1,6	4,2	3,7	2,3	1,8
Bezrobocie (w %)	6,6	5,5	5,3	5,0	4,9
Eksport towarów (w mld USD)	228,2	292	258	265	283
Import towarów (w mld USD)	195,7	237,4	221	234	242

Źródło: Międzynarodowy Fundusz Walutowy, CIA World Factbook, www.trademap.org

2. Podstawowe informacje, sytuacja gospodarcza

Indonezja jest największą gospodarką wśród krajów Azji Południowo-Wschodniej. PKB wynoszący ponad 1,4 mld USD, sytuuje go na szesnastym miejscu pod względem wielkości gospodarki, siódmym pod względem parytetu siły nabywczej. Wzrost PKB w ostatnich latach utrzymuje się na wysokim poziomie (ok. 5%). Jest również **czwartym pod względem liczby mieszkańców krajem na świecie**. drugim co do wielkości eksporterem węgla, „węzłem strategicznym” między Oceanem Indyjskim a Pacyfikiem, oraz „płucami Azji Południowo-Wschodniej” ze względu na rozległe lasy tropikalne, czasem nazywana „milczącym gigantem Azji”. Indonezja zaczyna odgrywać coraz bardziej znaczącą rolę w globalnej debacie politycznej, w tym jako członek Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), G20 i BRICS (od 6 stycznia 2025). Jest członkiem WTO od 1995 r. i korzysta z preferencji handlowych przyznanych w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych UE (GSP), w ramach którego około 30% całkowitego importu z Indonezji korzysta z niższych cel.

Ponadto Indonezja zgłosiła formalny wniosek ws. przystąpienia do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD, 14 lipca 2023 r.) i w lutym 2024 rozpoczęto proces akcesji. Indonezja ma ambicję przystąpienia do tej organizacji w ciągu 3-4 lat jako pierwszy kraj ASEAN i trzeci kraj azjatycki.

Jednakże, kraj ten, zmaga się z wieloma problemami. Do największych z nich można zaliczyć: ubóstwo, bezrobocie, nieodpowiednią infrastrukturę, korupcję, złożone otoczenie regulacyjne oraz nierównomierny rozwój wewnątrz kraju.

Podejmowane jest jednak szereg działań na rzecz rozwoju kraju. Przeznaczono 20 mld USD na rzecz sprawiedliwej transformacji energetycznej. W ramach kompleksowego planu inwestycji i polityki (CIPP) opracowano ścieżkę techniczną dla indonezyjskiego sektora energetycznego w celu zalecenia wytycznych dot. planów transformacji. Zgodnie z planem indonezyjski system on-grid będzie emitował nie więcej niż 250 MT CO² w porównaniu z wartością bazową wynoszącą 305 MT i osiągnie 44% udziału w produkcji energii odnawialnej do 2030 r. Jednocześnie w styczniu 2024 przyjęto plan redukcji energii odnawialnej do 2025 r. z 23 % do 17-19% z uwagi na zwiększenie roli energetyki opartej na węglu. Indonezyjski Urząd Statystyczny podał dane wskazujące, że przyjazdy turystów zagranicznych do RI w okresie od stycznia do grudnia 2023 r. osiągnęły poziom 11,68 mln, co oznacza wzrost o 98,30 proc. w stosunku do roku 2022. Z kolei z dniem 14.02.2024 wprowadzono na Borneo podatek turystyczny dla zagranicznych podróżnych.

Jedną z ważniejszych branż w Indonezji jest przemysł samochodowy (drugie co do wielkości centrum produkcji samochodów w Azji Południowo-Wschodniej). W reakcji na stagnację krajowego przemysłu motoryzacyjnego w ubiegłych latach, poprzedni Prezydent Joko Widodo zaproponował zmiany w przepisach dotyczących samochodów elektrycznych.

Indonezja stosuje wiele barier w handlu a mimo to obroty handlowe ciągle rosną. W **2022 r.** export Indonezji wyniósł 292 mld USD a import 237,4 mld USD, co dało **nadwyżkę w handlu 54 mld USD**. W **2023 r.** export wyniósł 258 mld USD, a import 221 mld USD, co dało **dodatnie saldo w wysokości 37 mld USD**. W **2024 r.** eksport wyniósł 265 mld USD, import prawie 234 mld USD, co dało **dodatni bilans handlowy na poziomie 31 mld USD**. W **2025 r.** eksport wyniósł 283 mld USD, import prawie 242 mld USD i **dodatni bilans handlowy na poziomie 41 mld USD**. Do najważniejszych partnerów handlowych Indonezji w 2025 r. zaliczyć trzeba : w eksporcie Chiny (24%), USA (11%) i Japonię (6,5%), w imporcie: Chiny (36%), Singapur (8%) i Japonia (6%).

W handlu usługami Indonezja notuje ujemne saldo w wysokości -18 mld USD (2023). Z kolei największymi inwestorami są Singapur (28% całości FDI), Stany Zjednoczone (11%) i Japonia (10%). W Indonezji, po wyborach w lutym 2024 r. w październiku 2024 r. nastąpiło przejęcie władzy przez prezydenta Prabowo Subianto. Interesujący jest ambitny program powstającego rządu, który zakłada 8% wzrost gospodarczy na przestrzeni kilku lat.

Jednocześnie są kłopoty z realizacją kontrowersyjnego projektu przenoszenia stolicy państwa z Dżakarty na Borneo do nowo wybudowanego miasta Nusantara.

3. Stosunki handlowe Indonezja -UE

W świetle danych za rok 2023, Indonezja dla UE jest 33. pod względem wielkości obrotów partnerem handlowym (28. w imporcie i 37. w eksporcie). Z kolei UE jest dla Indonezji 5 partnerem handlowym. Udział Indonezji w ogólnym imporcie UE wynosi 0,8%. W przypadku eksportu, udział ten wynosi 0,4%.

W 2022 r. (w porównaniu do roku 2021) import UE z Indonezją wzrósł o 40,2% i osiągnął poziom 23,54 mld EUR. Eksport UE do tego kraju wzrósł w tym okresie o 13,9%, do poziomu 9,07 mld EUR. W efekcie **Unia miała ujemny bilans handlowy na poziomie 14, 5 mld EUR**. W **2023 r.** nastąpił spadek obrotów: eksport UE wyniósł 11,4 mld EUR, import 18,4 mld EUR i **ujemny UE bilans w wysokości 7 mld EUR**. Dla roku **2024 dane są następujące: eksport UE 9,8 mld EUR, import 17,5 mld EUR, ujemny bilans UE -7,7 mld EUR**.

Z kolei w handlu usługami w 2022 r. odnotowano eksport UE na poziomie 7 mld EUR, import 2,3 mld EUR, co dało dodatni bilans w wysokości 4,7 mld EUR. W roku 2023 odnotowano: eksport UE w wysokości 5,7 mld EUR, import 3,1 mld EUR i dodatnie saldo 2,6 mld EUR.

W ramach WTO jest (2025) 5 sporów dotyczących warunków handlu między UE i RI.

3.1. Ramy prawno-traktatowe UE -RI

Podstawowym dokumentem prawnym określającym współpracę UE–Indonezja jest „Umowa o współpracy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a **Indonezją**, Malezją, Filipinami, Singapurem i Tajlandią - państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo – Wschodniej (ASEAN)” (Cooperation Agreement between the European Economic Community and Indonesia, Malaysia, the Philippines, Singapore and Thailand - member countries of the Association of South-East Asian Nations) z 1980 r.

Dokumentem prawnym określającym współpracę UE–Indonezja jest także „Umowa o partnerstwie i współpracy” (EU-Indonesia Partnership and Cooperation Agreement - PCA) z 2009 r.

W celu dalszego pogłębienia stosunków handlowych i inwestycyjnych między UE a Indonezją, 18 lipca 2016 r. rozpoczęto negocjacje dotyczące kompleksowej umowy o współpracy gospodarczej między UE a Indonezją - „Comprehensive Economic Partnership Agreement UE-RI” (CEPA), zawierającej postanowienia umowy o wolnym handlu i umowy o ochronie inwestycji. 13.07.2025 r. osiągnięto polityczne porozumienie między Przewodniczącą KE Ursulą von der Leyen a Prezydentem RI Prabowo Subianto na temat CEPA. 23.09.2025 zakończono negocjacje. Rozpoczęto proces przygotowań do podpisania umowy, która według założeń powinna wejść w życie z dniem 01.01.2027 r.

CEPA będzie stanowić rozwinięcie kluczowych obszarów stosunków między UE a Indonezją, ujętych w umowie o partnerstwie i współpracy. Zakłada się, że postanowienia umowy dadzą uprzywilejowany dostęp firm z krajów UE do rynku indonezyjskiego poprzez:

- Zniesienie ciał importowych na 98,5% pozycji taryfowych i uproszczenie procedur dotyczących eksportu towarów z UE do Indonezji, w tym kluczowych produktów eksportowych, takich jak samochody i produkty rolno-spożywcze.
- Umożliwienie przedsiębiorstwom z UE świadczenia usług z pełną własnością w kluczowych sektorach, takich jak komputery i telekomunikacja.
- Otwarcie nowych możliwości dla inwestycji UE w Indonezji, zwłaszcza w sektorach strategicznych, takich jak pojazdy elektryczne, elektronika i farmaceutyki, sprzyjające integracji łańcuchów dostaw i wartości obu stron.
- Ochronę własności intelektualnej, takiej jak znaki towarowe, która pozwala przedsiębiorstwom z UE chronić tożsamość i reputację swoich marek, zapewnia środki zaradcze wobec podmiotów naruszających prawa i dostarcza skutecznych narzędzi do zwalczania podrabianych produktów.

Umowa stanowi również ważny sukces dla europejskich rolników: umożliwi zwiększenie eksportu z UE. Zapewni ochronę wrażliwych produktów UE oraz znacznie lepsze możliwości sprzedaży swoich produktów w Indonezji dzięki zniesieniu ceł na główne produkty eksportowe z UE, takie jak produkty mleczne, mięso, owoce i warzywa oraz szeroki asortyment przetworzonej żywności.

Ochroni również 221 unijnych i 72 indonezyjskich oznaczeń geograficznych produktów rolnych i spożywczych („OG”). Ochrona obejmuje również wrażliwe produkty rolno-spożywcze, takie jak ryż, cukier i świeże banany, w przypadku których utrzymane zostaną obowiązujące cła, oraz ograniczy dostęp do rynku UE dla innych wrażliwych produktów poprzez starannie skalibrowane kontyngenty, z wyjątkiem importu indonezyjskich produktów, które nie są uprawiane w UE.

UE eksportuje już do Indonezji więcej produktów rolno-spożywczych niż importuje, osiągając wartość eksportu wynoszącą 1 miliard euro rocznie.

4. Stosunki gospodarcze Polska-Indonezja.

Podstawę prawną dwustronnych stosunków gospodarczych Polski z Indonezją stanowią m.in.:

- 1) Umowa o współpracy naukowo-technicznej z dnia 10 października 1961 r.;
- 2) Umowa o transporcie lotniczym między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Indonezji dotycząca regularnej komunikacji lotniczej z dnia 13 grudnia 1991 r., weszła w życie 9 maja 1996 r.;
- 3) Umowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Indonezji o popieraniu i ochronie inwestycji z dnia 06 października 1992 r.;
- 4) Umowa pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Indonezji w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodów z dnia 06 października 1992 r.
- 5) *“Letter of intent on cooperation in the field of energy and mineral resources”* pomiędzy Ministerstwem Gospodarki RP i Ministerstwem Energii i Zasobów Mineralnych RI dotyczący współpracy w zakresie energii i zasobów mineralnych – wrzesień 2011 r.
- 6) Porozumienie o współpracy (MoU) w dziedzinie rozwoju sektorów przemysłowych pomiędzy Ministrem Gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej i Ministerstwem Przemysłu Republiki Indonezji – wrzesień 2015 r.
- 7) Porozumienie o współpracy (MoU) ekonomicznej w zakresie rozwoju gospodarki morskiej pomiędzy Ministerstwem Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej RP, a Ministerstwem koordynującym sprawy morskie Indonezji – czerwiec 2017
- 8) Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Indonezji o wzajemnej pomocy w sprawach karnych, 19 września 2025

Dwustronne protokoły ustaleń / porozumienia o współpracy (Memorandum of Understanding):

- 1) MoU o współpracy w dziedzinie rybołówstwa– 4.09.2013;

- 2) MoU o współpracy w dziedzinie rolnictwa– 4.09.2013;
- 3) MoU o współpracy KIG- KADIN (Izba Handlu i Przemysłu RI) – 4.09.2013;
- 4) MoU o współpracy PAIIZ-BKPM (Rada Koordynacji Inwestycji RI) 4.09.2013;
- 5) MoU o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska– 20.11.2013;

Teksty obowiązujących umów dostępne są m.in. na portalu <http://traktaty.msz.gov.pl/>.

5.Wymiana handlowa Polska - Indonezja

W roku 2021 eksport z Polski do Indonezji wyniósł 107 mln EUR, natomiast import 1064 mln EUR. Przełożyło się to na deficyt handlowy w wysokości 957 mln EUR. W roku 2022 nastąpił wzrost obrotów (2015 mln EUR) ale i deficytu do kwoty 1742 mln EUR. Z kolei w 2023 r. nastąpił spadek obrotów (1586 mln EUR) i deficytu (1314 mln EUR). Trend spadku obrotów i ujemnego salda był kontynuowany w 2024 roku, gdy wyniosło ono – 1 177 mln EUR., a obroty 1523 mln EUR. W 2025 r. eksport spadł do 131 mln EUR, co przy wzroście importu do 1639 mln EUR dało ujemne saldo -1508 mln EUR.

Wymiana handlowa Polsk-Indonezja (mln EUR)

	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Eksport	140	107	137	136	173	131
Import	769	1064	1878	1450	1350	1639
Obroty	909	1171	2015	1586	1523	1770
Saldo	-629	-957	-1742	-1314	-1177	- 1508

Źródło: GUS, Export Intelligence

Udział Indonezji w polskim eksporcie wyniósł w 2023 r. 0,04%, a w imporcie 0,42 %, w 2024 odpowiednio: 0,05% i 0,38% jest więc stosunkowo niewielki. Istnieje zatem duży potencjał do wzrostu obrotów wzajemnych. Wydaje się, że duże rezerwy są przede wszystkim w rozwoju polskiego eksportu, zwłaszcza rolno-spożywczego.

Do najważniejszych pozycji w eksporcie oraz imporcie należały w 2025 r:

Eksport z Polski do Indonezji: wyroby przemysłu elektromaszynowego, artykuły rolno-spożywcze, wyroby przemysłu chemicznego, wyroby metalurgiczne .

Import z Indonezji do Polski: wyroby przemysłu lekkiego, wyroby przemysłu elektromaszynowego, wyroby przemysłu chemicznego, artykuły rolno-spożywcze.

Wśród konkretnych produktów w **eksporcie** dominowały (HS6): octany celulozy nieuplastycznione, w formach podstawowych (9,14 %, 11, 98 mln EUR), serwatka i serwatka zmodyfikowana, nawet zagęszczona lub zawierająca dodatek cukru lub innego środka słodzącego (8,71%, 11,41 mln EUR), papier lub tektura, z odzysku (makulatura i odpady), siarczanowe lub faliste, niebielone (4,78%, 6,27 mln EUR).

Z kolei w imporcie przeważały (HS6): obuwie o podeszwach zewnętrznych z gumy, tworzyw sztucznych lub skóry wtórnej, cholewkach ze skóry wyprawionej (9,17%, 150 mln EUR), urządzenia nagrywające dźwięk lub obraz (5,24%, 85,84 mln EUR); obuwie z podeszwami zewnętrznymi i

cholewkami, z gumy lub tworzyw sztucznych (4,52%, 72 mln EUR.) Warto też zauważyć, że kolejne trzy pozycje w imporcie na poziomie HS 6 stanowiło obuwie.

Współpraca inwestycyjno-kapitałowa

Handel usługami Polska-Indonezja w mln EUR.

Rok	2022	2023	2024
Eksport	22,6	29,3	26
Import	28,4	23,3	23,9
Saldo	-5,8	6	274 mln EUR,1
Obroty	51	52,6	49,9

Źródło: GUS.

W handlu usługami obroty oscylują od kilku lat wokół 50 mln EUR ze zmiennym saldem (+/-) w zależności od roku.

Dane NBP na koniec 2024 r. wskazują wielkości polskich inwestycji bezpośrednich w Indonezji na poziomie 18,7 mln USD. Na liście indonezyjskiego Ministerstwa Kontroli Inwestycji Zagranicznych znajduje się 29 projektów z Polski. Firmy te inwestują w formie spółek zależnych lub *joint-venture* z partnerami lokalnymi. Działalność taką prowadzą bezpośrednio na rynku RI: „Konspol Indonesia” (przetwórstwo drobiu, inwestycja firmy „Grupa Konspol”), „Kopex Mining Contractors” (usługi dla przemysłu górniczego, inwestycja firmy „Famur”), „Fluid Green Indonesia” (produkcja biomasy, inwestycja firmy „Fluid”), „Bintang Sinar Perkasa” (wydobycie i przetwórstwo surowców mineralnych, inwestycja firmy „Elemental Asia”, dawniej „Prime Minerals”).

W ostatnich latach na rynku indonezyjskim pojawiły się także takie spółki jak: Famur, Famot, Farmona, Uroda, Bell, Bakalland, Mokate, Lactima, Kupiec, Lestello, Wawel oraz IHSYSTEMS, MedCom. Firma RAFAKO zaangażowana jest w budowę dwóch bloków energetycznych na wyspie Lombok.. Firma Elemental Asia (wcześniej Prime Minerals) realizuje projekt budowy kopalni odkrywkowej rudy niklu oraz wapnia na wyspie Sulawesi.

Dane NBP na koniec 2024 r. pokazują wartość inwestycji indonezyjskich w Polsce na poziomie 8,9 mln USD. Oznacza to, że inwestycje polskie w Indonezji są większe niż indonezyjskie w Polsce. Odnotowujemy 24 inwestycje z kapitałem indonezyjskim. Wśród nich warto wymienić HIT Electronics w Mławie (ponad 300 miejsc pracy).

7.Dostęp do rynku Indonezji. Bariery, certyfikacje, wymogi specjalne w dostępie do rynku¹

Indonezja jest krajem posiadającym wiele barier w eksporcie i imporcie do tego kraju. Zajmuje 27. miejsce wśród 67 najbardziej konkurencyjnych gospodarek świata, sklasyfikowanych w ostatniej edycji World Competitiveness Ranking 2024. Według ostatnich ocen Doing Business 2020, Indonezja pod względem warunków sprzyjających do prowadzenia działalności gospodarczej zajmowała 73. pozycję wśród 190 ujętych w rankingu gospodarek świata.

W odniesieniu do kategorii handel zagraniczny, Indonezja zajmowała 116. pozycję. Dzieje się tak, gdyż, według danych Banku Światowego, **procedury importowe w Indonezji wymagały sporządzenia 9 dokumentów, a całkowity czas i koszt związany z procedurami importowymi (dokumentacja i odprawa na granicy wynosiły stosownie 186 godzin i 544 USD. Procedury eksportowe wymagały sporządzenia 6 dokumentów, a całkowity czas i koszt związany z**

¹ Szeroki opis problematyki dostępu do rynku: „Bariery. Dostęp do rynku wybranych krajów Azji ...”, MRiT, wrzesień 2023

procedurami eksportowymi (dokumentacja i odprawa na granicy) wynosiły stosownie 111 godzin i 337 USD.

Warunki dostępu do rynku:

Szczególnie istotne są bariery pozataryfowe. Indonezja jest liderem w ASEAN oraz jednym z wiodących krajów na świecie, jeśli chodzi o ilość barier pozataryfowych.

Wg. najnowszego, Raportu dot. barier w handlu i inwestycjach, wprowadzonych przez kluczowych partnerów handlowych UE w 2021 roku² opublikowanego przez DG TRADE Komisji Europejskiej, Indonezja, jest na trzecim miejscu pod względem liczby przepisów (29 barier handlowych), które mogą ograniczać wymianę handlową. Wyprzedzają ją jedynie Chiny (39) i Rosja (31). Można jednak założyć, że w procesie akcesji Indonezji do OECD duża część tych ograniczeń zostanie zniesiona.

Istnieje wiele wymogów regulujących, utrudniających wzajemny handel. Należą do nich przede wszystkim:

- Certyfikacja Halal

W maju 2019 r. ogłoszono plan wprowadzenia „gospodarki szariatu” na lata 2019–2024. W planie określono cztery główne strategie mające na celu przekształcenie kraju w producenta netto, a nie tylko rynek towarów i usług halal. Strategie mają wzmocnić indonezyjski łańcuch wartości halal, skupiając się na najbardziej konkurencyjnych sektorach w kraju, takich jak żywność, napoje, kosmetyki oraz moda. Jedną ze strategii opiera się na zwiększeniu roli MŚP oraz współpracy z platformami handlu elektronicznego w celu promowania indonezyjskich towarów i usług halal. Przepisy przejściowe wobec żywności i napojów obowiązują do października 2026 r. Zapowiadane na 17 października 2026 wejście w życie przepisów dot. certyfikacji halal (żywności, napoje, kosmetyki) sprawi, że produkty powinny być obowiązkowo oznaczone jako halal lub nie-halal (haram, dot. produktów, które nie mogą spełnić wymogów certyfikacji halal m.in. wieprzowina i alkohol). To ostateczne oznaczenie – jeśli zostanie wprowadzone – może zniechęcać muzułmańską klientelę, stanowiącą większość mieszkańców Indonezji, do zakupu tych towarów. Dostęp do rynku halal mają tylko produkty oznaczone jako halal. Można je otrzymać bezterminowo w Indonezji przez jednostki certyfikujące. Z kolei certyfikaty wydawane w Europie mają ograniczenia czasowe i produktowe. W Polsce certyfikaty są wydawane przez 3 uprawnione jednostki w zakresie konkretnych produktów. Muzułmański Związek Religijny RP (MZR), wg. informacji ze strony internetowej LPPOM MUJ¹, upoważniony jest do wydawania certyfikatów Halal firmom polskim na rynek indonezyjski. Pozwolenie, uzyskane 23 maja 2011 r., uprawnia MZR do certyfikacji uboju bydła oraz przetworzonych produktów spożywczych. Uprawnione są także Polski Instytut Halal z Poznania (od 3 maja 2024) oraz Halal Quality Control Poland z Warszawy (żywność i napoje). W zakresie kosmetyków jedna polska firma prowadzi postępowanie o uzyskanie certyfikatu. Należy podkreślić, że **indonezyjskie przepisy nie uznają unijnego jednolitego rynku**, co blokuje możliwość transgranicznej certyfikacji w ramach unijnych łańcuchów dostaw, istotnych zarówno dla produkcji żywności, jak i kosmetyków.

- Szerokie uprawnienia rządu w zakresie obrotu

Ustawa o Handlu (7/2014) i Ustawa o Przemysle (3/2014) przewidują ścisły nadzór i kontrolę obrotu towarami oraz przyznają uprawnienia rządowi do wprowadzenia ograniczeń w imporcie, w oparciu o interesy narodowe, które nie są jasno zdefiniowane. Ponadto Ustawa o Żywności (Food Law) 18/2012 wprowadziła instrument ograniczania importu i eksportu produktów spożywczych, przewidując, że zarówno import, jak i eksport są dozwolone tylko, jeśli produkty nie są dostępne lub potrzebne w kraju.

- Zakaz eksportu nieprzetworzonych minerałów / rud metali

² COM (2021) 297 final

W 2023 stosowano ograniczenia w zakresie eksportu niklu i boksytu. Przewiduje się, że pewne ograniczenia mogą pojawić się w stosunku do miedzi i cyny w 2024 r. Regulacje z 2012 i 2013 r. zakazują eksportu wybranych, nieprzetworzonych rud metali i minerałów (m.in. rud cyny, boksytów, złota, srebra, niklu, chromu) z wyjątkiem węgla o wysokiej kaloryczności, w celu zwiększenia lokalnej wartości dodanej minerałów poprzez ich przetworzenie i rafinację.

- „Negatywna Lista Inwestycji”

W „Negatywnej Liście Inwestycji” z listopada 2018 r. określono 54 sektory, które mogą być w 100% własnością inwestorów zagranicznych. Istnieje jednak 20 obszarów biznesowych z 8 różnych sektorów, które nadal są zamknięte dla firm zagranicznych. Lokalizacja inwestycji w jednej ze specjalnych stref ekonomicznych w Indonezji pozwala na uniknięcie większości restrykcji wynikających z „Negatywnej Listy Inwestycji”.

- Wymóg minimalnej kwoty inwestycji

Wymóg minimalnej kwoty inwestycji dla inwestycji zagranicznych o wysokości 10 mld IDR, tj. (wg. średniego kursu wymiany z 04.2016 r.) około 750 tys. USD, ustanowiony przez rozporządzenie Prezesa Indonezyjskiej Rady Koordynacji Inwestycji (BKPM) nr 5/2013] potencjalnie ogranicza inwestycje małych i średnich firm zagranicznych.

- Wymóg tzw. *local content*

Wymóg tzw. wkładu miejscowego (*local content*) dotyczy wybranych sektorów tj. telekomunikacja, ropa i gaz, franczyza, ubezpieczenia. Rozporządzenia Ministra Handlu 70/2013 i 56/2014 zobowiązują większość sprzedawców detalicznych do pozyskiwania 80% ich produktów lokalnie.

- Zamówienia rządowe

Prezydenckie rozporządzenie nr 54/2010 przewiduje, że firmy zagraniczne mogą składać oferty tylko we współpracy z firmą krajową (chyba że żadna krajowa firma nie posiada zdolności do dostarczania poszukiwanych towarów i usług) i tylko oferty, które przekraczają następujące progi: 100 mld rupii na usługi budowlane, 20 mld rupii na towary i usługi i 10 mld rupii na usługi doradcze.

- Korupcja, biurokracja

Problemem znanym od lat jest wszechobecna i akceptowana korupcja oraz związane z nią opłaty nieformalne. Do tego dochodzi również niewydolność systemu administracji publicznej.

- Dostęp do rynku spożywczego

Konieczność uzyskiwania indywidualnych zezwoleń. Otwarty jest rynek mleka, trwają prace nad otwarciem rynku wołowiny, jajek i borówki amerykańskiej. Zamknięty jest rynek wieprzowiny i drobiu.

6. Potencjalne dziedziny współpracy

Z punktu widzenia polskich producentów i eksporterów do najbardziej interesujących obszarów potencjalnej współpracy należą:

- przemysł spożywczy (w tym po uzyskaniu odpowiednich certyfikatów HALAL dostęp do dużej liczby nabywców wyznania muzułmańskiego);
- kosmetyki;
- sprzęt medyczny, wyposażenie szpitali;
- ochrona środowiska – rozwiązania, technologie, produkty do oczyszczania ścieków, uzdatniania wody, recyklingu odpadów stałych / płynnych;
- wydobywanie ropy i gazu - urządzenia, technologie, udział w eksploatacji;
- energetyka - elektrownie, turbiny, transformatory itp.;

- przemysł lotniczy - dostawy samolotów treningowych, samolotów do gaszenia pożarów i do oprysków, śmigłowców, części zapasowe.
- dostawy maszyn budowlanych i drogowych, (w związku z planami Rządu RI rozbudowy infrastruktury drogowej, lotniczej, morskiej, energetycznej w ramach projektów partnerstwa publiczno-prywatnego);
- przemysł maszynowy (przetwórstwo tytoniu oraz przemysł papierniczy);
- chemikalia - kaprolaktam, katalizatory, nawozy sztuczne;
- wyroby dekoracyjne - współpraca w zakresie hutnictwa szkła oraz dostawy szkła kryształowego;
- rozwiązania IT/ICT;
- wyposażenie, technologie, rozwiązania dla wojska, policji, straży pożarnej, służb ratowniczych;
- górnictwo odkrywkowe i głębinowe węgla kamiennego - dostawy urządzeń dla górnictwa odkrywkowego i głębinowego, które powinno się intensywnie rozwijać w najbliższych latach, w miarę wyczerpywania się łatwo dostępnych złóż odkrywkowych.

7. Przedstawicielstwa dyplomatyczne i ZBH

Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej w Indonezji

Ambasador: Beata Szymanowska

Indonezja, Dżakarta, Jl. Rasuna Said Kav X Blok IV/3,
12950 Tel.: +62 21 2525948, Faks: +62 21 2525958 wew.
902

dzakarta.amb.sekretariat@msz.gov.pl

www.dzakarta.msz.gov.pl

Ambasada Republiki Indonezji w Rzeczypospolitej Polskiej

Ambasador: Agus Heryana, Chargé d'affaires a. i.

adres: ul. Estońska 3/5, 03-903 Warszawa, Polska

Tel: +48 (22) 617 51 08, +48 (022) 617 51 79

Fax: +48 (22) 617 44 55

E-mail: warsawa.kbri@kemlu.go.id; info@indonesianembassy.pl

Strona internetowa: www.indonesianembassy.pl

Zagraniczne Biuro Handlowe PAIH

Kierownik: Cezary Filipek

Indonesia Stock Exchange Building Tower 1

15th Floor Unit 6

Jl. Jend. Sudirman Kav. 52-53

Jakarta 12190

E-mail: Cezary.Filipek@paih.gov.pl

Tel. +62 812 1278 0044

Opracowano w Departamencie Handlu i Współpracy Międzynarodowej MRiT, luty 2026.